

קטיף פרחים

פורטוגל

הייתה פעם אישה ולה שלוש בנות, שאותן אהבה מאוד. אחת הבנות יצאה פעם לשדה וראתה ציפורן אדומה שמצאה מאוד חן בעיניה. היא התכופפה כדי לקטוף אותו ובאותו רגע נעלמה כליל. למחרת יצאה האחות השניה כדי לחפש את אחותה. היא לא יכלה למצוא אותה, אך כשראתה לפנייה ענף ורדי בר, רצתה לאסוף אותו. גם היא נעלמה מיד. הבת הצעירה משתיהן רצתה להבין מה קרה לאחיותיה ויצאה אף היא לחפשן, אך גם היא נעלמה כאשר רצתה לקטוף פרח יסמין. וכך האם הזקנה נשארה ללא בנות בכלל, ורק עם בן קטן. האם בכתה לילות וימים, כי נשאר לה רק בן קטן. אך כאשר זה גדל, ונעשה בחור צעיר, שאל את אמו מדוע היא בוכה כל כך, והיא

סיפרה לו.

כשהוא שמע הכל אמר "אמא, תני לי את ברכתך ואלך לחפש את אחיותיי בכל העולם." הוא הלך ימים אחדים עד שפגש בדרך שלושה נערים שרבו והתקוטטו ביניהם. הוא שאל אותם על סיבת הריב והצעיר שביניהם אמר "אדוני, אבינו מת לפני ימים אחדים, והשאיר לנו רק שלושה חפצים, זוג נעליים, מפתח וכובע. אנו יודעים שמי שינעל את הנעליים האלה יעבור מיד לכל מקום בעולם בו רק ירצה. המפתח יוכל לפתוח כל דלת שבעולם, ומי שיחבוש את הכובע יעשה בלתי-נראה. והנה האח הגדול רוצה את שלושת החפצים לעצמו, אבל אנו רוצים להגריל אותם בנינו. זה ניתן לפתור בקלות" אמר הצעיר "הנה" אבן ואני אזרוק אותה אל בין העצים. מי מכם ימצא אותה ראשון יקבל את שלושת החפצים."

הנערים הסכימו ותוך רגע חיפשו כבר את האבן ביער, והצעיר נעל מהר את הנעליים,

שם את המפתח וכובע בכיס ואמר "נעליים,
קחו אותי למקום בו אמצא את אחותי
הבכורה."

תוך רגע הוא עמד על הר גבוה ותלול, לפני
שערים של טירה גדולה, נעולים היטב ומוגנים
בשרשראות. בעזרת מפתח הפלא הוא יכול
היה לפתוח את השער, נכנס לטירה ועבר בה
בין עולמות ופרוזדורים, עד שפגש אישה
צעירה, יפה ולבושה בהידור. היא הופתעה
מאוד לראות אותו ושאלה "כיצד נכנסת הנה,
ומי אתה?"

הצעיר הבין שזו אחותו ואמר לה זאת,
והסביר גם איך הצליח להיכנס לטירה, והיא
שמחה מאוד. אבל סיפרה שבעלה מכושף
ולא ניתן לשחררו מהכישוף אלא אם יומת
אדם שלא יכול למות.

הם שוחחו זמן מה, עד שהאחות אמרה כי
בעלה יגיע בקרוב, ומוטב שלא יראה אותו.
ובאמת תוך דקות עפה לעולם ציפור גדולה,
אך הצעיר בינתיים חבש את כובע הפלא כך
שלא ניתן היה לראותו.

הבחורה הביאה אמבט גדול וכשהציפור
טבלה בה, הפכה מיד לאדם נאה. הוא פנה
לאישתו וקרא "מישהו נמצא בחדר זה!"
היא תחילה הכחישה הכל אך הבעל שלה
התעקש ובסוף סיפרה לו על אחיה.
אך אם הוא באמת אחיך, מדוע הוא
מסתתר?" שאל "אני חושש שאת משקרת
ואם הוא יחזור, אהרוג אותו."

אז האח הצעיר הוריד את הכובע ועמד לפני
גיסו. זה ראה את הדמיון לאישתו, לא פקפק
בה יותר וחיבק את הצעיר. הוא הוציא נוצה
אחת מכיסוי הציפור שלו ואמר "אם תהיה
בסכנה קרא 'מלך הציפורים, בוא לעזרתי!'
והכל יסתדר יפה.

האח הצעיר הודה לו והלך משם. כאשר יצא
מהטירה הוא אמר לנעליו שיביאו אותו למקום
בו נמצאת אחותו השניה.

גם אותה מצא בטירה גדולה והיא שמחה
לראותו. היא סיפרה שהיא אוהבת מאוד את
בעלה, אך גם הוא מכושף ומוכרח לבלות את
מחצית חייו כדג.

ואמנם כעבור זמן הגיע הבעל, ואחרי שהפך לבן-אדם והכיר את גיסו, נתן לו קשקש אחת והבטיח לעזור לו בסכנה אם יקרא "בוא, עזור לי, מלך הדגים!" ושוב הבן הצעיר הודה לו ויצא לדרך. הפעם הורה לנעליים לקחת אותו למקום בו נמצאת אחותו הצעירה. הפעם הנעליים הביאו אותו למערה חשוכה, שבה מצא את אחותו בוכה מאוד. כשראתה את הצעיר העומד לפניה ביקשה "קח אותי, שחרר אותי מהמקום הנורא הזה!" אחרי שהסביר שהוא אחיה ואיך מצא את שתי האחיות האחרות, היא סיפרה לו שנחטפה על ידי מפלץ זקן ואיום, אשר רוצה שתתחתן איתו ומחזיק אותה במערה העמוקה הזו כי היא מסרבת להינשא לו. כל יום הוא דורש את הסכמתה ומזכיר לה כי יוכל להחזיק אות אסירה את כל חייה, כי הוא, המפלץ, לא ימות לעולם. הצעיר חבש מהר את כובעו כי פתאום הכל התחיל לרעוד סביב ואיש זקן ומכוער נכנס למערה, ואמר לצעירה "עדיין אינך רוצה

להתחתן איתי? אז תישארי כאן בוכה כל חייך, כי אני תמיד ירצה להתחתן איתך והרי לא אמות לעולם." טוב" אמרה הבחורה "אתחתן איתך אם תסביר לי מדוע איך יכול לעולם למות." הזקן פרץ בצחוק "הה! הה! הה! את חושבת שתוכלי להרוג אותי? כדי לעשות זאת עליך למצוא קופסת ברזל שמונחת בקרקעית הים ובה יונה לבנה. אילו יכולת לקחת את הביצה שתטיל היונה, להביאה הנה ולהכות בה בראשי, רק אז אוכל למות!" והוא צחק שוב כי בטוח היה שהיא לא תשיג לעולם את הביצה. עכשיו את יודעת" קרא "ועליך להתחתן איתי," כפי שהבטחת!" אך היא ביקשה שיניח לה עוד שלושה ימים, הוא הסכים לכך והלך לו. כאשר הזקן נעלם, הצעיר הוריד את כובעו ואמר לאחותו לא לאבד תקווה, כי הוא סבור שתוך שלושה ימים היא תשחרר. שוב נעל את נעליו וביקש מהן להביאו לשפת הים. שם הוציא את קשקש הדג וקרא "בוא, עזור לי מלך הדגים!"

מיד הופיע הגיס שלו בצורת דג ושאל במה
יוכל לעזור. כאשר שמע את הסיפור, ציווה
לכל דגי הים להתאסף סביבו. רק סרדין קטן
אחד איחר לבוא והתנצל, כי נפגע כאשר
ראשו נחבט בקופסת ברזל שבקרקעית הים.
המלך הורה מיד לדגים הגדולים והחזקים
ביותר לשחות אחרי הסרדין ולהביא את
הקופסה. לא עבר זמן רב והדגים הביאו את
הקופסה על גבם והניחו אותה על החוף.
הצעיר שלף אז את מפתח הפלא מכיסו ופתח
את הקופסה. אלא שאז היונה הלבנה שישבה
בקופסה התרוממה באוויר ועפה, בלי
שמישהו יכול היה לתפוס אותה.
הצעיר התחיל כבר להתייאש, אך אז נזכר
בנוצה שקיבל מגיסו השני. הוא הוציא את
הנוצה וקרא "בוא, עזור לי מלך הציפורים!"
תוך רגע מלך הציפורים ישב על כתפו ושאל
במה יכול לסייע. הגיס הצעיר סיפר לו את
הכל ושאל האם יוכל לעזור. עוד לפני שסיים,
מלך הציפורים קרא לכל הציפורים שבעולם
לבוא אליו. האחרונה באה היונה, מתנצלת על

האיחור, כי בדיוק הטילה עכשיו ביצה. מלך
הציפורים הורה לה להדריך את הצעיר לקן
שלה, ושם מונחת הייתה הביצה שיכלה
לשבור את הכישופים של האחיות. האח מיד
שם אותה בכיס, והורה לנעליו להחזיר אותו
למערה בה המתינה אחותו הצעירה.
הגיע היום השלישי והזקן הזכיר לצעירה
שעליה להתחתן איתו. היא אז הזמינה אותו
לשים את ראשו בחיקה. כשעשה זאת, האח,
חבוש כובע ובלתי-נראה, נתן לה את ביצת
הפלא והיא הכתה בה מיד בראשו האיום של
המפלץ. בנהמה איומה הזקן נפל על הארץ
ומת.
ברגע שיצאה נשמתו, בעליהם של שתי
האחיות הגדולות קיבלו את צורתם האנושית
לתמיד. הם נסעו כולם לאישה הזקנה, אמא
וחותנת שלהם, והכאב והצער הפכו לשמחה
גדולה, ונשף מפואר נערך מיד.
הבת הצעירה לא התחתנה אבל חיה עד סוף
ימיה בעושר, בעלת האוצרות שאסף המפלץ
והסתיר במערת.